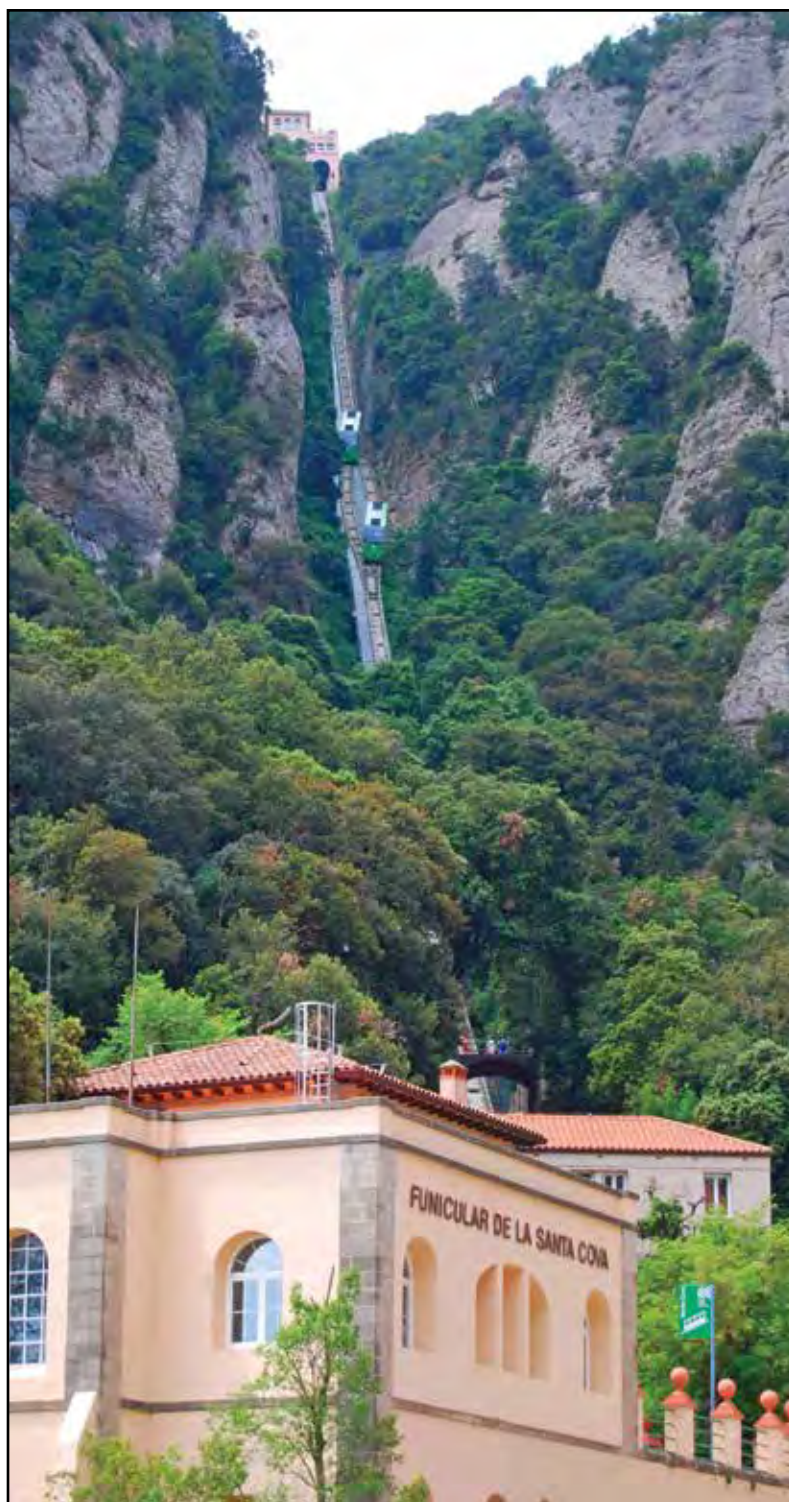

Italia lokker

Efter hvert har vi reist de mer opplagte turene gjennom Europa til Norge, vi har tatt strake veien, reist vestover, litt østover, via både Paris og Amsterdam, gjennom Alsace og Moseldalen, så denne gangen fant vi ut at det var på tide med en litt lenger omvei – via Cinqueterre – de 5 byer – i Italia. Og det var vel verdt omveien!

Vi startet reisen på sedvanlig vis, dro hjemmefra ved 13-tiden. Siden vi i oktober skulle arrangere VinoGastro-tur til Barcelona og besøke Montserrat, fant vi ut at en overnatting på hotellet i selve Montserrat ville være en fornuftig start. Godt tenkt, men ikke så fiffig som vi trodde. Det var ikke noe problem å kjøre helt inn til hotellet – som var et helt greit hotell – men bilen måtte plasseres utenfor området om natten, så det ble et par spaserturer frem og tilbake. Montserrat er jo spennende og vel verdt et besøk, men alt stenger på tidlig kveldstid, og den eneste «kafeen» og «restauranten» som er åpen om kvelden er på hotellet. Så vi tilbrakte en kjedelig time i en enda kjedeligere kafeteria på vonde stoler med et par glass vin før vi ga opp og gikk på rommet for å legge oss. Dessverre var rommet vårt rett ovenfor inngangsdøren til hotellet, og det var et yndet oppholdssted for folk som pratet, røyket og ventet på andre. Vi måtte ringe resepsjonen og be om at folk ikke røykte uten-

for rommet vårt (ingen aircondition eller ventilasjon så vi var avhengig av å ha vinduet åpent), og vi måtte til og med rope ned til folk utpå natten at det var folk som skulle sove, så om de vennligst kunne være stille og fjerne seg. Det virket ganske godt, men at klokkene på klosteret slo hvert kvarter kunne vi jo ikke gjøre noe med. Det er vel viktig for de eventuelle munkene som fremdeles befinner seg der å vite hva klokken er natten igjen, men vi syntes vårt søvnbehov var større.

Vi kom oss avgårde neste morgen før den store turiststrømmen dukket opp, og satte kursen mot Montpellier, der vi hadde booket rom på Ibis Styles hotel. Selv med en god GPS var det veldig vanskelig å manøvrere seg gjennom den delen av byen der dette hotellet lå. Vi fant tilslutt – etter blant annet å ha vært inn og ut av et parkeringshus (slapp å betale, heldigvis) og tre runder gjennom samme tunnelen et Ibis hotel, der vi gikk inn og spurte om det var riktig hotel. Det var det ikke. Men resepsjonisten var vant til at folk bommet, så han gjorde sitt beste for å forklare oss veien til det korrekte Ibis-hotellet. Vi kjørte etter anvisningene, og så hotellet i det fjerne, men det så ut

til at veien var sperret rett før hotellinngangen. Så vi fulgte GPS-en som ledet oss inn på en sidevei som skulle føre oss til hotellet, men rett før vi var trygt fremme dukket det opp en 90 graders sving som var så smal (mye sorte merker på veggene) at selv ikke vår relativt lille Qashqai kom igjen. Da var det å rygge tilbake, og inn i samme tunnel for fjerde gang og prøve igjen. Elisabeth resonerte seg da frem til at siden hotellet hadde egen garasje (det hadde vi sjekket og bestilt på nettet) måtte det være mulig å komme til med bil! Det var det, for ved siden av hotellet svingte det inn en liten sidevei som var umulig å oppdage, og der var garasjen! Veldig trivelig hotell, og rett i nærheten av Montpeliers «gamleby» med masse hyggelige smug, plasser og kafeer. Montpellier har lett for å bli oversett i forhold til sine mer berømte nabobyer, men den er vel verdt et besøk. Byen beskrives med at den har litt av både Marseille og Nice i seg, og med et anstrøk av Barcelonas gamle kvarterer og «shady» bakgater. Byen er også en av Sydfrankrikes mest multikulturelle byer, og siden nærmere en tredjedel av befolkningen er studenter er byen også «evig ung».

Hotellet i Saint Agnes. Utsikten var det beste ved det.

Det lokale supermarkedet i Saint Agnes.

En av Saint Agnes' smale gater.

Saint Agnes er en sjarmerende by

Med den tredje overnattingen forlot vi storbyene og de «normale» hotellene, og jeg hadde booket oss inn på et lite og, viste det seg, temmelig primitivt hotell et godt stykke opp i «Alpes-Maritime», eller de maritime alper, som ligger nesten helt ned til rivieraen ved den italienske grensen. For å komme til byen, som heter Sainte-Agnés, måtte vi kjøre av motorveien ved byen Menton og følge en usedvanlig kronglete og smal vei som snodde seg frem og tilbake under motorveien (tror vi passerte under motorveien 6 ganger), før den kronglet seg oppover fjell-sidene. Da vi endelig nådde frem og fant vårt sted (som for øvrig hadde fått meget god kritikk på Trip Advisor) var belønningen en storslått utsikt over Menton og Middelhavet. Vi spiste middag på hotellets terrasse, der utsikten var fantastisk. Dessverre viste deg seg at utsikten var det beste ved dette hotellet. Middagen var grei, vinen dyr og under middels, rommet luktet muggent, og om ikke det var nok – ved femtiden om morgenen satte det i gang et forferdelig spektakkel rett over hodene våre. Det viste seg å være et slags aircondition-anlegg som satte i gang, men det hørtes mest ut som en sementblander full av stein. Da vi klaget på det ved frokosten fikk vi liten respons, kun et lite «hm» og litt hoderisting.

Før vi dro videre hadde vi tid til en tur rundt i smugene i denne lille og svært vakre landsbyen, og også ut på fjellpynten. Der er det rester av den sydligste delen av den såkalte Maginot-linjen som ble bygget for å beskytte Frankrike mot tysk invasjon – men den virket dårlig. Tyskerne gikk nord for linjen, og forsvarsverkene ble aldri tatt i bruk.

Så bar det inn i Italia, og vårt egentlige hovedmål for denne turen, de fem byene som går under navnet «Cinqueterre». Disse 5 byene ligger på den italienske kysten et stykke syd for Genova, og rett nord for La Spezia. Vi hadde bestilt rom i nabobyen Bonassola, på Cà du Ferrà Farm & Relax. Det viste seg å være et privat lite sted med et bitte lite 2-roms hus i hagen, på den andre siden av en liten bekk med en søt liten bro over.

Etter at Elisabeth hadde fjernet alle de parfymeduf-tende luftrensene (1 elektrisk på badet og 7 andre i forskjellige skuffer og skap) og vi hadde fått luftet grundig ut, var det levelig der. Vi satte flasken med husets egen hvitvin i kjøleskapet, og etter at jeg hadde båret inn bagasjen (bilen sto midt i veien ned mot byen), og Madame hadde anvist meg hvor bilen kunne stå de 3 dagene vi skulle være der, var hvitvinen blitt god og kald (og jeg god og varm), og vi nøt et par glass ved det hyggelige utebordet ved bekkens. Der spiste vi også en nydelig frokost som Madame hadde anbrakt utenfor døren vår om morgenen, med ferskpresset appelsin-juice, ferske rundstykker og croissanter og god kaffe! Vi måtte være veldig stille for ikke å forstyrre en trost som hadde nyklekte unger oppå skapet ved siden av frokostbordet.

Vi utrustet oss så med en ryggsekk med vann, solkrem, fotoapparat etc, og gikk ned til byen for å ta toget til by nr. 2 av de 5, Vernazza. Etter å ha besett denne nydelige lille byen og kjøpt et «vandrepass» for turen videre fant vi, etter noe strev (dårlig merking), stien som gikk mot de andre byene. Vi gikk den korte turen som skulle ta ca 1 ½ time. Man kan også ta en lengre tur, høyere oppe, (ca 2 ½ - 3 timer). Det var svært varmt, og stigningene drøye (turen gikk et godt stykke oppe i fjellsiden), så vi tok det med ro og brukte likevel omtrent den beregnede tiden. Alt vannet gikk med, 1 ½ liter var akkurat passe. Stien er fin og har en fantastisk utsikt utover Middelhavet. Dette var midt i juni, og selv om vi både passerte (og ble passert!) og møtte ganske mange mennesker føltes det ikke overfylt. Endelig kom vi til by nr. 3, Corniglia, som ligger på en liten høyde ved sjøen (men som ikke har noen kontakt med den, pussig nok).

Vi ruslet en tur rundt i den koselige byen, og valgte så en liten restaurant på torget, som ikke så ut til å være så godt besøkt, men med to hyggelige unggutter som serverte. Det viste seg å være et heldig valg, for aldri har vi fått bedre Spaghetti al frutti di mare! Hjemmelaget, fersk pasta akkurat passe kokt, med nydelige skjell og skalldyr, man skulle tro de var fisket samme morgen, og en perfekt saus til! Dett var turens kulinariske toppunkt, ingen tvill!

Vi skulle videre, og hadde planlagt å gå de noe kortere turen til Manarola og Monterosso. Men det var gått ras over stien så den var sperret. Ingen hadde brydd seg med å fortelle oss om det da vi kjøpte vårt vandrepass, og raset var gått for ganske så lenge siden. Da ble det tog igjen, og etter nærmere 1 times venting og 5 minutters togtur ankom vi Monterosso, den sørligste av byene. Vi fikk en god vandretur likevel, for byen er den største av de 5, og det var mye oppoverbakke for å komme til utsiktspunktet ved kirken på toppen av byen. Vi var nå blitt ganske svette, og oppdaget heldigvis at det var bademuligheter rundt en klippe sør for byen (det var det mange andre som hadde også), så det ble bading i undertøyet (hadde jo ikke tenkt på badebukse og håndkle) på en rullestensstrand der man virkelig måtte være forsiktig for ikke å tryne! Etter at vi hadde fått tørket oss sånn noenlunde, fant vi ut at det også gikk båt mellom byene! Så etter et glass vin og en Campari på en bar med flott utsikt over sjøen, tok båten oss med nordover igjen, og innom alle byene (unntatt Corniglia, som ikke har noen brygge). Vi gikk av i den nordligste av de fem byene, Monterosso og gikk en tur langs strandpromenaden her før vi tok toget «hjem» til Bonassola. En meget opplevelsesrik dag, som endte med en grei pizza på vår stamrestaurant i Bonassola. Vi sov godt den natten, og etter å ha inntatt Madame's frokost takket vi for oss. Jeg gikk og hentet bilen, som hadde stått midt i solsteken i 3 dager (lurer på hvordan vinen som lå i bilen hadde greid seg?), og vi pakket sakene inn i bilen og kjørte videre, nå rett nordover. Etter å ha kjørt på motorveier langs den franske og italienske rivieraen, der motorveien nærmest kun går over broer og gjennom tunneler (ganske slitsomt, for det er svingete også), var det deilig etter en halvannen times kjøring fra Bonassola endelig å komme ned på Po-sletten og rette, behagelige motorveier igjen. Vi kjørte via Brenner-passet til den lille landsbyen Matrei am Brenner, der vi overnattet på Parkhotel Matrei. Et greit hotel på et greit lite sted i Alpene. Deilig med litt frisk luft etter varmen i Cinqueterre. Dette var ikke noe annet enn en grei overnatting på turen videre, så etter en fin kjøretur i hyggelig landskap, først på motorvei, så en god stund på små, svingete veier til vi igjen kom ut på motorvei like før vi var inne i Tyskland.

Corniglia

Magnotlinjens sydligste utpost

Tidlig på ettermiddagen (kun 5 timers biltur m/pause) kom vi til turens andre hovedmål, Rothenburg ob der Tauber, en av Tysklands aller best bevarte middelalderlandsbyer. Vi hadde bestilt rom (m/parkering) midt inne i byen, fant lett frem og kjørte rett inn i garasjen ved siden av hotellet. De ble litt overrasket i resepsjonen da de prøvde å forklare veien til parkeringen, og vi fortalte at vi allerede hadde satt bilen i garasjen før vi booket inn.

Rothenburg er verdt en hel tur i seg selv, og ligger på «Romanische Strasse», en 366 lang strekning mellom byene Würzburg og Fussen i Sør-Tyskland. Veien går gjennom vakre, og «glemte» landskap, og via gamle flotte byer og pittoreske landsbyer. Rothenburg og slottet Neuschwanstein (som er rollemode for Disney's Torneroseslott) er blant hovedattraksjonene. En vandretur gjennom Rothenburg kan ta opp til en hel dag, det er mye å se på, og mange hyggelige bier og weinstuber og kafeer å besøke. En tur helt opp i rådhusets tårn kan anbefales, der har man en fabe-

laktig utsikt over store deler av det sør-tyske landskap. Vi ble ikke forundret over at det foregikk bryllup mens vi var der, et mer romantisk sted å gifte seg finner man neppe!

Etter en god natts søvn, en god tysk frokost, og litt vinhandling var det tid for siste etappe, til Kiel og fergen til Gøteborg. Vi synes vi hadde lagt inn godt slingsmonn, og da vi passerte Hamburg fortalte GPS'en oss at vi hadde mer enn 1 ½ time til overs før vi måtte sjekke inn på fergen, og nord for Hamburg er det jo ikke mye trafikk – tenkte vi! Så feil kan man ta, for hele 4 ganger ble vi stående bom stille på motorveien på grunn av veiarbeider, og tiden tikket ubønnhørlig mot siste frist for innsjekking! En GPS er da god å ha, for den forteller oss

hele tiden hvor lang tid det er igjen, og på hvilket tidspunkt vi kan regne med å være fremme. Etter fjerde gangs køståing begynte vi å bli skikkelig nervøse, men da var vi heldigvis kommet dit hvor E15 fortsetter mot nordvest og Danmark, mens vi kunne ta av på 215 mot Kiel. Derfra og inn gikk det i god fart, og vi sjekket inn hele 5 minutter før fristen. Båten la fra kai omtrent da vi entret lugaren, og vi kunne endelig slappe av - med et godt glass vin i baren.

God tur!

SPANSK NORSKE DAGER 13 ÅR

JORNADAS HISPANO NORUEGAS 13 Años

2015 L'ALFÀS DEL PI

Hovedsponsorer // Patrocinadores Principales:

MEGLERHUSET
Spaniatjenester

Torsdag / Jueves 12.11. 20.00 h.

Casa de Cultura utbildingsal
Sala de exposiciones
Invielse av kunstutstilling med malerier av Alberto Romero Villalba, Spania og Hans Petter Fjogstad, Norge
Inauguración de la exposición de pintura de los artistas Alberto Romero Villalba, España y Hans Petter Fjogstad, Noruega

Lørdag / Sábado 14.11.

Boksignering med forfatteren Jørn Lier Horst
12.00 h Det norske Bokhandelen i Alfàs
13.00 h Det norske Bokkaféen i Albir

Søndag / Domingo 15.11. 19.30 h.

Minnekirken Villajoyosa
Iglesia noruega en Villajoyosa
Fermin Villanueva, cello, Jan Inge Dyrhaug, cello, Tormund Blåra Vea, gitar, Siegmund Watty, piano, Paul Moullet, komponist (Australia)
Konsert med unge spanske og norske prisvinnere
Concierto con jóvenes músicos españoles y noruegos galardonados
20 Euros

Mandag / Lunes 16.11. 19.30 h.

Kirkesenter Albir, Centro de la Iglesia Noruega del Albir, Carrer Maris 8
Bokbad med Jørn Lier Horst & Kirsti Baggethun
Tarde literaria con Jørn Lier Horst & Kirsti Baggethun 15 Euros

Tirsdag / Martes 17.11. 19.00 h.

Konsert med unge spanske og norske prisvinnere
Concierto con jóvenes músicos españoles y noruegos galardonados
Fermin Villanueva, cello Jan Inge Dyrhaug, cello, Tormund Blåra Vea, gitar, Siegmund Watty, piano, Paul Moullet, komponist (Australia)
Sjermannskirken Torreveja, Urb. La Siesta / Iglesia noruega de Torreveja, Urb. La Siesta 20 Euros

Onsdag / Miércoles 18.11. 20.00 h.

Casa de Cultura, L'Alfàs del Pi
Jan Eggum 30 Euros

Torsdag / Jueves 19.11. 19.00 h.

Casa de Cultura, L'Alfàs del Pi
Avalutningskveld med musikk, malerier, mat, vin og andre bidrag fra våre sponsorer / Noche de musica con pinturas, comida, vino y la participacion de nuestros patrocinadores
Bettina Fløter, Jack Bostad med band, Victoria Bakka, Siegmund Watty, Thomas Reinert (Australia) 15 Euros

Billetsalg / Taquilla:

L'Alfàs del Pi - Det Norske Bokhandel - Den Norske Klubben - Casa de Cultura
Albir: Spaniatjenester - Kirkesenter Albir - Pivrotti / Aktuell Spania
Billetsalg ved inngang
Billetsalg: www.spansk-norskedager.es og www.scancode.es

Kom bli med!

Vi er nå 1000 medlemmer i klubben, og ønsker enda flere velkommen. Vi har nå flyttet inn i nybygget klubbhus, og blitt herrer i eget bygg. Dette betyr større lokaler, flere aktiviteter og masse engasjement fra ivrige medlemmer.

Meld deg inn nå, og ta del i moroa!

Helårsmedlemsskap koster bare 50€.
Som helårsmedlem får du rettigheter og fordeler iht våre vedtekter.

Telefonnummer til vårt kontor er: +34 694 444 140